

BUTLLETÍ

DE LA

Institució Catalana d'Historia Natural

2.^a ÈPOCA

BARCELONA, JUNY, 1917

ANY XIV — NÚM. 6

SECCIÓ OFICIAL

~~~~~

SESSIÓ EXTRAORDINÀRIA DE 3 DE JUNY DE 1917

*Presidència de Ignasi de Sagarra*

*President*

En la Sala Milà i Fontanals de l'Institut d'Estudis Catalans i assistint-hi els socis Srs. Alós, Barnola, Bataller, Codina, Font Quer, Maluquer (Joachim), Maluquer (Josep), Riera i Sans, Sagarra i Zariquiey i el Sr. En Josep M.<sup>a</sup> Bofill, de l'Institut, el President obre la sessió a tres quarts d'onze del matí.

En Josep M.<sup>a</sup> Bofill, fa un parlament de salutació oferint hostatge a nostra Societat en nom de l'Institut de Ciències. Manifesta que, encara que actualment no és soci de la INSTITUCIÓ, se sent entre mig de companys i li plau assistir a una junta de la Societat. Recorda que ell, en una època de crisi signà un camí a la INSTITUCIÓ, que veu amb goig que és el que ara es disposa a emprendre, i que encara que oficialment ha viscut apartat de nosaltres, sempre ha seguit amb el major interès la vida de la Societat i li ha desitjat prosperitat i triomfs.

El President dóna mercès al Sr. Bofill i Pitxot per tots els bons oficis seus a favor de la INSTITUCIÓ i, singularment, per l'entusiasme amb que

treballà per a que fos realitzat l'acord de col·laboració amb l'Institut de Ciències. Prega al Sr. Bofill i Pitxot que vulgui fer presents a l'Institut els sentiments de viva satisfacció que sentim tots nosaltres pel bon acolliment que ens ha estat donat.

Seguidament manifesta la Presidència que la reunió extraordinària de avui, és per a comunicar a l'INSTITUCIÓ, els acords presos per la Junta Directiva i pels Socis fundadors, referents a la modificació dels Estatuts. Demana al Sr. Secretari que dongui compte dels treballs realitzats i acords presos, i aquest llegeix la memòria següent:

D'ençà que un acord ferm de col·laboració amb l'Institut de Ciències) fou establert, i en fruïrem nosaltres, els de la INSTITUCIÓ, els primers saborosos fruits amb la publicació del «Volum de Treballs», de 1915, que ha estat preocupació nostra la de la reforma dels Estatuts. En les negociacions que precediren a aquell esmentat acord, podèrem heure coneixença de que en tota mena de relacions que fossin iniciades amb qualsevulla entitat científica o de govern, tindriem nosaltres una major garantia de complidors i un prestigi més gran, si, en lloc de Societat oberta, com fins ara ha estat la INSTITUCIÓ, ens constituïem en Corporació tancada, en una mena d'Acadèmia, dins la qual els elements que la vinguessin a integrar, fossin per sí sols la més ferma garantia de que les orientacions de la Societat no serien alterades, i que les normes que fins ara han estat el *corpus* de tota la obra de la INSTITUCIÓ no sofririen en avant cap mena de desviament. Perquè, si hem de rebutjar per oiosa una institució plena d'arcaïsmes dins un ambient de modernitat, no seria menys de doldre que ço que tant ha costat de bastir durant els setze anys que porta de vida nostra Societat, la publicació no interrompuda del BUTLLETÍ, la formació de nostra Biblioteca i la del nostre Museu, l'infantament mateix d'aquests nous serveis de la Junta de Ciències Naturals, que és amb orgull que volem dir-nos-el nostre, el prestigi, en una paraula de la INSTITUCIÓ CATALANA, tot això, no podem deixar-ho a mercè de qualsevulla actuació que, de bursada, podés amassar-ho.

Ben cert que segons els vigents Estatuts, tota cosa essencial per a la vida de la Societat, tota modificació de les lleis perquè és regida, ha de venir avalada pel voler dels socis fundadors. Per aquesta banda, doncs, no era de tèmper que aquelles modificacions de criteri que suara hem esmentat poguessin tenir cap mena de realitat de no constituir, per sí mateixes, cosa de bona llei per a la vida i prosperitat de la INSTITUCIÓ. Però la nostra Societat d'avui, no és, certament, la mateixa d'anys enrera. El nombre de socis ha augmentat ben visiblement; el valer personal de molts d'ells i llur prestigi científic són cosa palesa. I tot fa preveure encara, que el desvetllament actual dels naturalistes catalans, farà possible una més gran concòrrencia a la INSTITUCIÓ de nous col·legues. El mateix esmentat acord amb l'Institut, la publicació dels Volums anyals de treballs,... tot ens mostra com la INSTITUCIÓ a arribat a ésser major d'edat i ens fa concebre les més falagueres esperances per sa actuació futura.

De l'existència d'aquestes dues forces que venen a ésser obirades per ço que hem dit, conservadora l'una, la exercida pels fundadors, renovadora l'altra, la del element militant integrat pels entusiastes d'ara, de la INSTITUCIÓ, i pels que hom pressent que vindran a ajudar-nos, en nesquè l'idea

nostra d'establir unes modificacions als Estatuts, per tal que l'equilibri entre aquelles dues forces, fos cosa segura i estable, modificacions i equilibri que permetessin a la INSTITUCIÓ, alhora que conservar ses lleis i usatges d'ara, que tots nosaltres volem que sien conservats, una major concordança entre aquest element de govern, que ha de regir-la i donar-li normes de vida i ésser responsable del seu mode d'actuar, i els naturalistes que a redós dels benemèrits fundadors han vingut treballant anys i anys tant per l'avençament de les ciències naturals a Catalunya com per la prosperitat de la INSTITUCIÓ.

Pensant així, el Concell Directiu redactà unes modificacions dels Estatuts actuals, que foren discutides i aprovades per unanimitat en sessió de 2 de Març, i ratificades en la del 18 d'Abril. El 30 del passat Maig, atenent-nos a l'article 16 dels actuals Estatuts, fou convocada una reunió de Socis fundadors per a que així mateix les discutissin i aproversin; aquesta reunió tingué lloc el dia ja senyalat, i la aprovació del nou Estatut es cosa definitiva. Ara, a vosaltres, sols ens resta donar-vos-en compte, perquè així ho prevé el mateix article 16 dels Estatuts de 1912. Però, avans de començar-ne la lectura, permeteu-nos que, per a major il·lustració vostra, us fem unes quantes observacions preliminars.

\* \* \*

En primer terme, serà confiat el govern de la INSTITUCIÓ a un Concell General de quaranta Membres; el mode d'elecció dels mateixos és la més ferma garantia de que els qui vinguin a integrar aquest Concell seràn els més ardis defensors de la Societat, perquè quedarà constituït pels fundadors, en primer terme, pels actuals honoraris que resideixen a Barcelona, i per tots els que durant set anys han vingut a treballar per la INSTITUCIÓ. Els el·legits, al ésser-ho per un mínim de vintiu vots i al ésser-los-hi exigit un treball sobre qualche punt d'Història Natural catalana, tampoc ens fan témer cap desafecte envers nosaltres. Aquests quaranta Membres vindran a representar ço que ara són els fundadors i hem cregut que serà aquest Concell dels quaranta, cosa més en harmonia amb l'importància de la INSTITUCIÓ i cosa més permanent i de més estabilitat.

El caràcter honorífic que volem donar als Membres de la INSTITUCIÓ, ens feu pensar en la necessitat de suprimir la obligació, per part dels mateixos, de satisfer cap quota. Perquè mal seria oferta honorífica, i mal podríem tenir llibertat per a el·legir a qui més alts mereixements científics presentés a nostra consideració i més creguessim de valer per a nostra Societat, si haguéssim de condicionar el nostre voler a la necessitat d'exigir l'esforç pecuniari de nostre el·legit. La fórmula que ens ha semblat més acceptable per a aquesta cosa, ha estat la de descarregar de tota obligació pecuniaria als Membres de la INSTITUCIÓ, tot pregant, però pregant solament, a tothom que fins ara ens ha prestat son apoi econòmic que vulgui continuar prestant-nos-el com fins ara, i mentre la Caixa de la Societat no ens permeti altra cosa.

Càrrec honorífic volem que sia també, com el de Membre de la INSTITUCIÓ, el de Membre Corresponent, per a correspondre, precisament, a l'afecte i adhesió que sien prestats a l'obra nostra, per aquelles persones sàbies que són lluny de nosaltres.

Es cosa evident que la feina de cada dia, el treball d'administració i regisme intern de les Societats és portat a terme, la majoria de les vegades,



per un petit nucli de persones. I encara dins ell, hom veu sovint com s'en destrien una o dugues que són com l'ànima de la Societat. Si és ben cert que el Concell General serà el més ferm defensor dels usatges de la INSTITUCIÓ, fora il·lusió ben càndida pensar que podria dur a la realització tot aquell treball quotidià esmentat. Del Concell General en seleccionarem, doncs, un Concell Directiu, amb els càrrecs imprescindibles en una Societat com la nostra, ço és, President, Vispresident, Secretari, Visecretari, Tresorer, Bibliotecari i Conservador del Museu, i on cada Membre del mateix ho serà quatre anys. Tota cosa que no sigui fonamental per a la vida de la INSTITUCIÓ, tota aquella feina administrativa i de regim intern, haurà d'ésser portada a bon fi per aquest Concell Directiu, que, dos cops l'any, avans de les vacances estivals i al finir l'any, donarà compte dels treballs realitzats i dels acords presos, al Concell General, per a sa aprovació definitiva. Ço és el que volem dir en l'article 12 dels Estatuts, a l'establir la plena sobirania del Concell Directiu en aquells afers esmentats.

No podiem pas negar l'escalf de la INSTITUCIÓ i el seu apoi als novells que han vingut i venen a nosaltres. La INSTITUCIÓ mal fomentaria l'estudi de les ciències naturals, si així volia apartar-se dels que més necessiten sentir-se alentats. Per a tot aquest element jove, en primer terme, i pels qui amb tot i el seu valer no tinguin lloc per no haver-hi vacant en el Concell General, per a tots ells és la categoria de Socis adjunts, amb els mateixos drets que'ls membres de l'INSTITUCIÓ per a la consulta de la Biblioteca i Col·leccions, assistència a reunions científiques i excursions, publicació de treballs, etc. L'escalf que tothora entenen deu prestar la INSTITUCIÓ als novells, vé consagrat en les reunions mensuals de tothom afecte a ella, reunions de confortament, de solidaritat, i purament científiques, les que cal mantenir més vives i amb més entusiasme si no volem ésser cosa morta, cosa acadèmica, de senectut.

Finalment, és nostre voler, que un cop aprovats per la Autoritat governativa aquests nous Estatuts, no puguin ésser modificats de qualsevulla manera. Que si les controvèrsies científiques i la mobilitat del pensament i les discussions apassionades són la millor penyora de fortitut i juvenesa, i així ho voldríem en les reunions científiques, la Societat deu estar garantida de canvis de criteri en son mode d'ésser fonamental i tothora ha de mostrar-se amb seny i ha d'ésser tota aïensada i tota catalana.

A continuació, el mateix Sr. Secretari, llegeix els nous Estatuts, que seràn publicats un cop aprovats per la Autoritat governativa, i després de qualques aclaracions que a petició de varis socis fan els Srs. Sagarra, Maluquer i Font Quer, la INSTITUCIÓ acorda donar-se per enterada de les modificacions de l'Estatut.

Tot seguit comença la

### SESSIÓ ORDINÀRIA DE 3 DE JUNY DE 1917

El Sr. Secretari llegeix l'acte de la sessió de Maig, que és aprovada per unanimitat.

**Admissió de socis.**—Per aclamació és admès com a soci numerari Càn did Bolivar, presentat en la sessió darrera.